

Ἐπιτηδεύονται δὲ αἱ τοιαῦται Ἀποκρίσεις, ἢ ὅλης ἐπιλαμβανομένης τῆς τελευταίας Λέξεως τοῦ Στίχου, ἢ μέρους αὐτῆς, ἐκ δύο ἢ τριῶν Συλλαβῶν συγκεκμημένου, τὸ ὅποιον ἤθελε συμπληρῆ τελείᾳ Λέξει συμβάλλουσαν εἰς τὴν σκοπούμενην Ἀπόκρισιν.

Τὰ δὲ Ποιήματα ταῦτα ἓνα ἔχουσι τὸν τρόπον τῆς Συνθέσεως των, τὸ νὰ εἶναι δηλαδὴ κατ' Ἐρωταποκρίσιν δύο Προσώπων, ἢ τῆς Ἠχοῦς καὶ τοῦ Ποιητοῦ, ἢ ἄλλων, ἐποίων ὁ Ποιητὴς βουληθῆ, ὡς εἰς τὰ ὑποτιθέμενα φαίνεται Παραδείγματα, τοιουτοτρόπως ἔχοντα·

Ὁ ΠΟΙΗΤΗΣ καὶ ἡ ἨΧΩ.

- Ο' Π. » Ἠχώ, περιεργεία μου εἶπε τὸ νὰ ἦ ὄχι.
 Ἄνδρας Σοφοῦς πιάνει τοὺς τῶν Ἠδονῶν τὸ Βρόχι;
 Η' ἨΧ. » Ὅχι.
 Ο' Π. » Ποῖαι δ' εἰσὶν αἱ Χάριτες, τὸν Νοῦν αὐτῶν κρατοῦσαι,
 Καὶ τὰς θυμῆρεις ὄρας των γλυκύτερου κοσμοῦσαι;
 Η' ἨΧ. » Μοῦσαι.

Ἄλλο Ἐρωτικόν.

Ὁ ΠΟΙΗΤΗΣ καὶ ὁ ΦΙΛΟΣ.

- Ο' Π. » Φίλε μου, σὲ παρακαλῶ, εἶπε μ' ἐν ἀληθείᾳ.
 Τίς εἶν' ἡ τόση Λύπη σου, ἢ τόση Ἀθυμία;
 Ο' Φ. » Μία.
 Ο' Π. » Τίς ἤδη σε κατέσχε νὰ ζῆς ἀθλιωτέρως,
 ἢ ὄχι ὡς ἔζης πρότερον, ἀσμένως ἢ θυτέρως;
 Ο' Φ. » Ἐρως.
 Ο' Π. » Δὲν εἶναι Δόξα τὸ λοιπὸν, οὔτε Τιμὴ καὶ Πλοῦτος,
 Πῶς Στερησίς των σὲ λυπεῖ, ἀλλ' εἶναι μόνου οὗτος;
 Ο' Φ. » Οὗτος.

Αἱ κατὰ Μίμησιν τῆς Ἠχοῦς γινόμεναι Ἀνταποκρίσεις, ποτὲ μὲν δὲν ἔχουσι εἰς ἑαυτὰς ἄλλο τι περισργότερον, εἰμὴ μόνου νὰ ἀποκριθῶσιν εὐδόχως εἰς τὴν Ἐρώτησιν τῶν Στίχων, ὡς εἰς τὰ ἀνωτέρω Παραδείγματα, ποτὲ δὲ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀποκρίσεων συνάγονται Στίχοι Ὁμοιοκατάληκτοι, μὲ Ἐννοίαν συμβάλλουσαν εἰς τὸ Ποίημα, τοὺς ὁποίους συνδέττουσιν αἱ ἐκ τοῦ τέλους των ἐπιλαμβανόμεναι Ἀντιφωνήσεις, ἢ μόναι ἔταν ὁ Ποιητὴς θελήσῃ νὰ ἐκτείνῃ τὸ Ποίημα ἕως οὗ νὰ ἀναπληρωθῆ ὁ χροιάδης Ἀριθμὸς τῶν Λέξεων, ἢ βουθούμεναι καὶ ἐκ τοῦ ἀντικειμένου Μέρους· οἷον τὸν μὲν πρῶτον Στίχον νὰ συνδέτωσι Λέξεις ἐκ τῶν ἀρχῶν τῶν Στίχων τοῦ Ποιήματος πρόσφωσόμεναι, τὸν δὲ δεῦτερον Ὁμοιοκατάληκτον, αἱ εἰς τὸ τέλος ἀντιφωνοῦσαι ὅμοια μὲ τὰ Σημαντικὰ ἔχοντα Ἀκροσιχίδας Ποιήματα, ὡς ὅπως προδιετυπώθη. Καὶ κατὰ τοιαύτας τινας Παρατηρήσεις γίνονται καὶ τὰ τῆς Ἠχοῦς Ποιήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῶν Ἀντιφατικῶν Ποιημάτων.

Ἀντιφατικὰ δὲ ἐκεῖνα τὰ Ποιήματα ὀνομάζονται, τὰ ὅποια κατὰ τὴν Σύνθεσιν, καὶ τὸ Στιχουργικόν των ἀπλάττω δοκοῦντα, διπλᾶ περιέχουσι τὰ Νοήματα· καὶ τὸ μὲν ἐν αὐτῶν συνιστᾷ, καὶ περιγράφει μίαν τινὰ Ἵπόθεσιν τοιαύτην, ἢ τοιαύτην, τὸ δὲ ἕτερον Ἀντίφασιν ποιεῖται, καὶ τὸ ἐναντίον ἀποφαίνεται. Καὶ τὸ μὲν Συνιστῶν εἶναι εἰς τὸ φανερόν, τὸ δὲ Ἀντιφάσκου λαθραῖως ἐπιτηδεύεται, καὶ εἰς τὴν Σύνθεσιν των